ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΙΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
10
ΜΑΡΤΙΟΥ 1935
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 42 (96)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΑΤΙΜΟΣ ΣΠΕΙΡΑ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΕΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΜΑΣ

Ὁ Βενιζελισμός, τὸ ἄχθος καὶ ἡ κατάρα αὐτὴ τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἐκορέσθη ἀκόμη ἀπὸ τὰς τόσας—πολλαπλὰς καὶ ποικίλας—συμφορὰς, ἅς ἐπὶ εἰκοσαετίαν καὶ πλέον τώρα εἰς τὸν δύσμοιρον αὐτὸν τόπον ἐπιφέρει.

Ἡ μαύρη καὶ κακοῦργος ψυχή του δὲν ἐχόρτασε ἀπὸ τὰς συμφοαάς, τὰς καταστροφάς, τοὺς ὀλέθρους ποὺ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐπεσώρευσεν.

Καὶ ὁ Βενιζελισμὸς—ἐγκληματίας καὶ παράφρων πάντοτε—πάλιν μαίνεται. Πάλιν τῆς Ἑλλάδος τὸν ὄλεθρον παρασκευάζει. Πάλιν τὸν ἐθνικὸν διχασμὸν ἐξαπολύει. Πάλιν τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν συμφορὰν τῆς Ἑλλάδος ἀπεργάζεται.

Εἰδεχθεὶς, ἄνομος, ἄπατρις, παράφρων καὶ ἐγκληματίας, ἐξαπέλυσε—διὰ μυριοστὴν καὶ τελευταίαν αὐτὴν φορὰν—τὸν ἀδελφοκτόνον σπαραγμὸν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Τὸ αἷμα τὸ Ἑλληνικὸν ρέει ἄφθονον, χυνώμενον ἐπὸ χέρια ἀδελφικά.

Ὁ στόλος μας ὁ ἐθνικὸς, τὸ καμάρι καὶ ἡ δόξα μας, ὁ στόλος μας τὸν ὁποῖον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐδημιούργησε κόβοντας τὸ ψωμί του καὶ τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν του, ὁ στόλος μας ποὺ μᾶς ἔδωσε τὴν ὑπερτάτην χαρὰν τῆς νίκης καὶ τὸ ὕψιστον ἀγαθόν: τὴν Ἐθνικὴν Ἐλευθερίαν, ὁ στόλος μας ποὺ ἐνεσάρκωνε τὰς ἐλπίδας καὶ τοὺς πόθους τῆς Φυλῆς μας, εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὰς ἀπαισίας καὶ δολοφόνους χείρας τῶν ἀπάτριδων καὶ φρενοβλαβῶν στασιαστῶν, κινδυνεύων ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ καταβυθισθῇ.

Τὶ συμφορά!!. Τὶ κατάρα Θεοῦ!!.

Πόσας καὶ ὁποίας καταστροφὰς ἐπεσώρευσεν ἐπὶ τοῦ δυσμοίρου αὐτοῦ τόπου ἡ σπείρα τῶν κακούργων καὶ ἀπάτριδων Βενιζελικῶν;

Ποῖος ποτὲ θὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἱστορίσῃ τὰ μαρτύρια, τὰς δοκιμασίας, τὰς ταπεινώσεις τὰς συμφορὰς εἰς τὰς ὁποίας ὑπέβαλε τὸν τόπον αὐτὸν διὰ μέσον τῆς εἰκοσαετίας αὐτῆς ὁ παράφρων γέρων τῆς Χαλέπας;

Καὶ ποῖος ποτὲ θὰ κατορθώσῃ νὰ εὕρῃ μίαν λέξιν δικαιολογίας διὰ τὸ προχθεσινὸν ἄτιμον καὶ προδοτικὸν κίνημα;

Ἡ ἀντεθνικὴ αὐτὴ ἀπόπειρα τὴν ὁποίαν ἐπεχείρησαν οἱ ἐγκάθετοι τῆς λέσχης τῶν Φιλελευθέρων, ὀφείλει νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς καθαρῶς καὶ ἀπροφασίστως συμμορική. Ὡς πρᾶξις ἐγκληματικὴ τῆς βαρυτέρας δυνατῆς μορφῆς διὰ τὴν ὁποίαν οὔτε οἶκτος χωρεῖ οὔτε ἐπιείκεια. Ἡ ὥρα τῆς Νεμέσεως ἔφθασε ἤδη. Δικαιολογία, ἀναβολή, λυποψυχία δὲν ἐπιτρέπεται πλέον.

Ἡ κυβέρνησις ἔχει καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ ξεκαθαρίσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς τὴν κατάστασιν.

Ὁ Βενιζελισμός, τὸ ἄγος αὐτὸ τῆς χώρας μας, πρέπει νὰ τεθῇ χωρὶς χρονοτριβήν, χωρὶς ἐνδοιασμούς, χωρὶς πονοψυχίας ἐκτὸς νόμου. Ἀρκετὰ ὑπέφερε ὁ τόπος μας ἐξ αἰτίας του. Κάθε πονοψυχία, κάθε «συμφιλίωσις» θὰ ἰσοδυνάμῃ μὲ συνεργίαν. Ὁ λαὸς ὁ ἑλληνικὸς δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐπιστρέψῃ νέαν κατὰ τοῦ ἔθνους του ἀνταρσίαν. Καὶ ἀξιοῖ ἀπὸ τὴν ἐκλεκτὴν του κυβέρνησιν νὰ ξεκαθαρίσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς τὸν τόπον ἀπὸ τὸ μίασμα τοῦ Βενιζελισμοῦ.

Δι' αὐτὸ ἐξηγέρθη ὡς εἷς ἄνθρωπος καὶ ἀπεδοκίμασε μετ' ἀγανακτήσεως, ἀποτροπιασμοῦ καὶ βδελυγμίας τὸ παράφρον καὶ ἀντεθνικὸν αὐτὸ κίνημα.

Ἐμπρός, λοιπόν, ταχεῖς, ἀποφασιστικοί, σκληροὶ πρὸς τὴν τελικὴν ἐκκαθάρισιν.

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»

ΠΩΣ ΚΡΙΝΕΙ Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» 3]3]35. «...Οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἀνατρεπτικὴν προσπάθειαν δὲν ἐξεκίνησαν ἀπὸ καμίαν ἠθικὴν βάσιν. Δὲν ἐκινήθησαν ἐναντίον τοῦ νόμου ἀνιδιοτελῶς καὶ ὠθούμενοι ἀπὸ ἁγνὰ ἰδεολογικὰ ἐλατήρια. Δὲν ἀπέβλεπον εἰς τὸ γενικὸν καλόν.

Ἁπλούστατα ἐπεζήτησαν νὰ δώσουν διέξοδον εἰς τὰ κομματικά των πάθη. Ὡρμήθησαν ἀπὸ στενοὺς κομματικοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ ἀπὸ ἀπύθμενον ἀρχομανίαν. Ἀσυγκρατήτως ἀνυπομονοῦντες νὰ καταλάβουν καὶ πάλιν τὴν ἀρχήν, δὲν ἐδοκίμασαν τὸν παραμικρὸν δισταγμόν, προκειμένου νὰ ἱκανοποιήσουν προσωπικὰς των φιλοδοξίας, ἔστω καὶ ἂν ἐγνώριζον ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι ἠπειλεῖτο ἐξ αἰτίας των νὰ αἱματοκυλισθῇ ὁ τόπος καὶ νὰ δυστυχήσῃ ὁ λαός.. .Τὶ ἐπίστευσαν ἄρα γε, ὀργανώσαντες εἰς τοιαύτας στιγμὰς τὸ ἀψυχολόγητον καὶ τραγικῶς αἱματηρόν, τὸ ἀντιλαϊκὸν καὶ παιδιαριῶδες αὐτὸ πραξικόπημά των;»

«ΒΡΑΔΥΝΗ» 3]3]35. «...Εἰς τὴν στήλην αὐτὴν ἀπεκαλέσθη ὁ Ἐλ. Βενιζέλος λαθρέμπορος τῶν ἐπαναστάσεων. Εἶναι κάτι χειρότερον: Εἶναι ὁ λωποδύτης τῶν στόσεων..»

«ΕΘΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ» 3]3]35. «...Ἀνόσιοι χεῖρες ἐκινήθησαν πάλιν προχθὲς ἐναντίον τῆς Πατρίδος καὶ τῆς ἡσυχίας τοῦ λαοῦ..»

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ» 3]3]35 «...Το κίνημα ἀπέτυχε καὶ συνετρίβη ἀφ' ἑαυτοῦ, διότι ἐστερεῖτο ἠθικοῦ ὀκοποῦ. Διότι προγματικῶς ἦτο κίνημα κατὰ τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ...»

«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 3]3]35. «..Ὁ Ἐλευθ. Βενιζέλος εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῇ ἐκτὸς νόμου....Πρέπει νὰ διαδηλωθῇ διὰ παντὸς τρόπου καὶ ἔργου ὅτι ὁ Βενιζελισμὸς ὁ καταρρακώσας, ὁ καταστρέψας, ὁ αἱματοκυλίσας. ὁ ἐκθεμελιώσας τὴν πτωχὴν Ἑλλάδα. αὐτοκτονήσας τὴν 1 Μαρτίου 1935 ἀπέθανε καὶ ἐτάφη....»

«ΠΡΩΙΑ» 3]3]35. «...Τὸ Στρατοδικεῖον ἔπρεπε νὰ εἶχεν ἤδη ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως, ἐκκαθαρίζον αὐτὴν μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς τοιαύτας περιστάσεις γοργότητα...»

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» 4]3]35 «Ποῖον «διότι» θὰ ἀπαντήσουν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν οἱ ὀργανώσαντες τὸ ἀχαρακτήριστον αὐτὸ κίνημα πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ παράγοντες, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀφήσουν ἀνάμνησιν ἐφιαλτῶν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος, ὅταν ἐρωτηθοῦν ἀπὸ τὴν κοινὴν συνείδησιν διατὶ ἤνοιξαν εἰς τὸ ἐθνικόν μας σῶμα τὴν τρομερὸν πληγὴν μιᾶς νέας εἰκοσαετίας; ἐσωτερικοῦ διχασμοῦ—μιᾶς νέας εἰκοσαετίας, πολὺ ἴσως χειροτέρας ἀπὸ τὴν προηγουμένην...»

«ΒΡΑΔΥΝΗ» 4]3]35. «....Τὴν ὑπερτάτην αὐτὴν ὥραν ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἱερὸν καθῆκον πρὸς τὴν πατρίδα νὰ πνίξῃ πᾶσαν ὕποπτον φωνὴν καὶ νὰ χωρήσῃ χωρὶς τὸν ἐλάχιστον δισταγμὸν, μὲ ἀμείλικτον σκληρότητα καὶ ἀποφασιστικότητα εἰς τὸ ἔργον τοῦ καθαρμοῦ καὶ τῆς ὁριστικῆς γαληνεύσεως τῆς χώρας.»

«ΕΘΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ» 4]3]35. «...Ἔμπλεος ἀγανακτήσεως δικαίας ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ζητεῖ πλέον τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν ἁπλῶς τῶν ἐνόχων. Ζητεῖ ἀπὸ τοῦδε, ἀπὸ σήμερον, ἀμέσως, νὰ κατασχεθοῦν αἱ περιουσίαι τῶν ὁπωσδήποτε ἀναμιχθέντων εἰς τὸ κίνημα. Νὰ δημευθοῦν αἱ καταθέσεις των νὰ ἐκποιηθοῦν τὰ ἀκίνητά των. .»

«ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ» «...Πόλεμος καὶ πόλεμος ἀμείλικτος ἀπὸ μέρους τοῦ λαοῦ ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ. Τὸ ἔλεος θὰ ἰσοδυνάμῃ καὶ ἀπὸ μέρους μας ἔγκλημα...»

«ΕΣΤΙΑ» 4]3]35. «...Ἀναμφισβητήτως ἐνώπιον τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας ὅλαι αἱ εὐθύναι διὰ τὴν τραγικὴν περιπέτειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐρρίφθη ἡ χώρα, βαρύνουν τοὺς κινηματίας καὶ τὸν κ. Βενιζέλον, ὁ ὁποῖος ἐμαυρώνων ὅλον τὸ παρελθόν του, ἔγινε ὁ ἀρχηγὸς τοῦ χειροτέρου κινήματος ποὺ ἐγνώρισεν ἡ Ἑλλάς. Καὶ θὰ ἦτο βεβαίως ἀξία κατακρίσεως ἡ κυβέρνησις ὄχι μόνον ἀπὸ τοὺς ὁπαδούς της, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, ἐὰν δὲν ἐτίθετο εἰς τὴν ἄμεσον δίωξιν τῶν ἐγκληματιῶν, ἢ ἐὰν ἐσκέπτετο ἁπλῶς μὲ ἐπιείκιαν καὶ ἀνεκτικότητα.»

«ΠΡΩΙΑ 4]3]35. «...Τῶν κυβερνώντων πρώτιστον καθῆκον εἶναι ἡ ἄτεγκτος ἐπιβολὴ τοῦ νόμου. Οἱαδήποτε συγκαταβατικότης, οἱαδήποτε ἐπιείκεια θὰ ἦτο ὀλεθρία.»

«ΤΥΠΟΣ» 4]3]35. «...Δὲν πρόκειται νὰ παίξωμεν τώρα. Θὰ κλείσωμεν τοὺς χαλυβδίνους δακτύλους τῆς χειρός μας ἡ ὁποία εἶναι ἡ χειρ τοῦ λαοῦ καὶ θὰ τοὺς συντρίψωμεν ἐντὸς τῆς παλάμης μας.»

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» 5]3]35. «...Δὲν ὑπάρχει πράγματι αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα κανεὶς τίμιος καὶ σώας ἔχων τὰς φρένας βενιζελικὸς πολίτης, ποὺ νὰ μὴ ἀποδοκιμάζῃ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του καὶ νὰ μὴ καταρᾶται τὸ ἀποτρόπαιον κίνημα, τὴν ἀθλίαν ἐπαναστατικὴν ἐνέργειαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν λείπει καταφανῶς οἱονδήποτε ἠθικὸν ἔρεισμα καὶ οἱονδήποτε πατριωτικὸν ἐλατήριον... Ὁ Βενιζέλος ἐιερμάτησε ὁριστικῶς τὴν πολιτικήν του ζωὴν καὶ ἀπήλειψε ἀπὸ τὴν μνήμην ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ κάθε ὑπηρεσίαν ποὺ προσέφερε κατὰ τὸ παρελθόν, στιγματιζόμενος ἐσαεὶ πλέος ὡς ἕνας θηριώδης καὶ ἀνεξέλεγκτος καταστροφεὺς τῆς ἰδίας του πατρίδος.

«ΗΧΩ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» 5]3]35 «... Φρικιᾶ κάθε ἕλλην ἀναλογιζόμενος τὰς τραγικὰς συνεπείας τοῦ ὀλεθρίου πραξικοπήματος. Φρικιᾶ καὶ χάνει τὸ λογικόν του πρὸ τοῦ μεγέθους τῆς συμφορᾶς, ποὺ παρεσκεύασεν εἰς τὰς δυσμὰς τοῦ βίου του ἕνας Ἕλλην πολιτικὸς ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν δόξαν τῆς ὁποίας τόσον ἄλλοτε εἰργάσθη, διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ ἀπύθμενον πάθος τῆς ἀρχομανίας του. Ἀδιαφορῶν διὰ τὸν ἐμφύλιον σπαραγμόν, ποὺ ἐξιπολύει, διὰ τὸ ἀδελφικὸν αἷμα ποὺ ἐχύθη, χύνεται καὶ θὰ χυθῇ, διὰ τὴν ἀνεπανόρθωτον φθορὰν τοῦ ἱεροῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, διὰ τὰς συντρεπτικὰς οἰκονομικὰς συνεπείας του, διὰ τοὺς φοβεροὺς ἐξωτερικοὺς κινδύνους, ποὺ ἐπισωρεύει, τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στασιαστῶν, στρέφει κατὰ τῆς πατρίδος του δολοφόνα ὅπλα...»

«ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ» 6]3]35. «...Μᾶς ἐξαπέλυσαν τὸν εἰδεχθέστερον καὶ φρικαλεώτερον ἐμφύλιον πόλεμον. Λοιπόν; Ἡ Ἑλλὰς δίδει ἤδη τὴν ἀπάντησίν της μὲ τὴν μυριόστομον κραυγήν. Κρεμάλα εἰς τοὺς προδότας! Ναί. Κρεμάλα καὶ ἀγχόνη καὶ τυφεκισμός. Δὶς ἡμαρτήσαμεν συγχωρήσαντες καὶ λησμονήσαντες. Τρὶς δὲν ἐπιτρέπεται ὄχι μόνον χάριν ἡμῶν, ἀλλὰ χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς Ἑλλάδος. Ἐπιείκεια καὶ χάρις καὶ συγγνώμη δὲν ἐπιτρέπεται πλέον....»

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐξέδωσε προχθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸ κάτωθι διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν:

«Ἀπὸ τεσσάρων ἤδη ἡμερῶν ἡ Ἑλλὰς ἔχει μεταβληθῆ εἰς πεδίον ἀσυνήθους διαμάχης, ἀποτόκου πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν εἶνε ἀδύνατον νὰ καταστήσῃ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τὴν χώραν θέατρον ἐμφυλίου σπαραγμοῦ τοῦ ὁποίου θῦμα θὰ πέσῃ ἐν τέλει ἡ κοινὴ ἡμῶν Πατρίς.

Βλέπων τὰ πρὸ ἡμῶν ἐξελισσόμενα γεγονότα, θεωρῶ ὑπέρτατον καθῆκον μου τὴν στιγμὴν ταύτην, ὡς Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν πάντων ἀδιακρίτως τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ ἐπὶ θύραις κινδύνου καὶ νὰ καλέσω τοὺς παρασυρθέντας εἰς ἐκνόμους ἐνεργείας ὅπως ἀκούοντες τὴν φωνὴν τῆς φιλοπατρίας, λησμονήσωσι πᾶν προσωπικὸν καὶ πολιτικὸν πάθος καὶ ὑποταχθῶσιν εἰς τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος ἀποτρέποντες οὕτω τὴν τρομερὰν καταστροφὴν ἥτις ἀπειλεῖ τὴν χώραν.

Οὐδεὶς κίνδυνος ὑπάρχει διὰ τὸ πολίτευμα ἡμῶν καὶ ἡ χώρα δέον νὰ ἐπανέλθῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὸν ὁμαλὸν βίον, οὐτινος τόσην ἔχει ἀνάγκην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4-3-35

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝ. ΖΑΪΜΗΣ

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΔΙΑΤΙ ΑΛΛΑΞΕ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Δύο ἄρθρα τοῦ Σου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ κ. κ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

20ν)

Ἀλλὰ πῶς ἔγινεν ἡ ἰσημερία νὰ γίνεται σήμερον 8 Μαρτίου ἐνῷ τότε ποῦ ὡρίσθησαν αἱ ἑορταὶ ἦτο 21 Μαρτίου.

Ὁ χρόνος ὃν θέλει ἡ γῆ νὰ στραφῇ περὶ τὸν ἥλιον μιὰ φορὰ ὡρίσθη εἰς τὰ 44 πρὸ χριστοῦ ὅτε ἐκυβέρνα τὴν Ρώμην ὁ Ἰούλιος Καίσαρ ὑπὸ ἑλλήνων ἀστρονόμων ὅτι εἶναι 365 ἡμέραι καὶ 6 ὧραι.

Ἀλλ' οἱ ἕλληνες ἔκαμον λάθος. Σήμερον ἔχοντες καλλίτερα ὄργανα ἀστρονομικὰ εὗρον ὅτι ἡ γῆ στρέφεται περὶ τὸν ἥλιον μιὰ φορὰ εἰς 365 ἡμέραι 5 ὧραι 48 πρῶτα λεπτὰ καὶ 46 δεύτερα λεπτὰ δηλ. ὁ ἀληθινὸς χρόνος ποῦ στρέφεται ἡ γῆ περὶ τὸν ἥλιον εἶναι μικρότερος ἀπὸ ἐκεῖνον ποῦ ὡρίσθη ὑπὸ Ἰουλίου κατὰ 11' καὶ 14' τὶ θὰ συμβῇ ἂν ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ὁ χρόνος εἶναι 365 ἡμέρσι καὶ 6 ὧραι;

Τῷ 325 ὅτε ἔγινεν ἡ πρώτη Οἰκουμ. Σύνοδος ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ χρόνος ἤρχισε εἰς τὰς 12 τὸ μεσάνυκτα τὴν 21ην Μαρτίου.

Τῷ 326 ἡ γῆ θὰ φθάση εἰς τὸ σημεῖον ἀπὸ ὅπου ἐξεκίνησε δηλ. θὰ τελειώση ἕνα γύρον περὶ τὸν ἥλιον τὴν 21 Μαρτίου καὶ ὥραν 5 καὶ 48' 46' μετὰ τὰ μεσάνυκτα ἀλλ' ἡμεῖς θὰ νομίζωμεν ὅτι θὰ τελειώση τὸν γῦρον εἰς τὰς 6 μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ὅταν θὰ γίνῃ 6 θὰ εἴπωμεν ὅτι ἐτελείωσεν ὁ χρόνος ἐνῷ ὁ χρόνος ἐτελείωσε 11' καὶ 14'' προτήτερα.

Κατ' ἔτος λοιπὸν ἡ γῆ θὰ φθάνῃ εἰς τὸ μέρος ἀπὸ ὅπου ἐξεκίνησε τὴν 21 Μαρτίου τὸ μεσονύκτιον τοῦ 325 κάθε χρόνο 11' καὶ 14'' προτήτερα ἀπὸ τὸν προηγούμενο χρόνο. Ἀπὸ τὸ 325 μέχρι σήμερον πέρασαν 1610 ἔτη Ἐὰν πολλαπλασιάσωμεν τὸ 1610 μὲ τὸ 11' καὶ 14' θὰ εὕρωμεν 12 ἡμ. καὶ 13 ὥραι. Τοῦτο θὰ εἴπῃ ὅτι τὸ ἔτος ποῦ ἤρχετε τῷ 325 21 Μαρτίου τὰ μεσάνυκτα θὰ ἀρχίσῃ 12 ἡμέραι καὶ 13 ὥραι προτήτερα δηλ. εἰς τὰς 8 Μαρτίου ὥραν 11ην μετὰ τὰ μεσάνυκτα. Ἐπειδὴ δὲν δύναται νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔτος εἰς τὰς 11 μετὰ τὰ μεσάνυκτα ἀλλ' εἰς τὰς 12 τὰ μεσάνυκτα διὰ τοῦτο ἀρχίζωμεν τὸ ἔτος τὰ μεσάνυκτα τῆς 18ης Μαρτίου.

Ἐὰν τῷ 325, Μαρτίου 21 ἦτο ἡ ἰσημερία σήμερον ἀφοῦ ἡ 21 Μαρτίου ἔγινεν 8 Μαρτίου καὶ ἡ ἰσημερία σήμερον θὰ εἶναι 8 Μαρτίου.

Ἰδοῦ ὁ λόγος δι' ὃν ἡ ἰσημερία ἐνῷ ἦτο τῷ 325 21 Μαρτίου σήμερον λογίζεται ὅτι εἶναι 8 Μαρτίου.

† Ὁ Ἱερισσοῦ καὶ Ἁγ. Ὄρους
ΣΩΚΡΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΗ

Η ΑΓΟΝΟΣ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΔΕΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ ΤΗΝ Χ)ΚΗΝ

Κύριε Διευθυντὰ

Τὴν 1ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐπαναλαμβάνεται ὁ διαγωνισμὸς τῆς ἀγόνου γραμμῆς Χαλκιδικῆς τῆς ὁποίας ὡς γνωστὸν τὴν γραμμὴν ἐκτελεῖ ἡ ἀκτοπλοΐα τῆς Ἑλλάδος διὰ τῶν ἀτμοπλοίων της καὶ μὲ ἐτησίαν ἐπιχορήγησιν ἐκ μέρους τοῦ κράτους ἐξ 7.000.000 δραχμῶν δι' ὅλας τὰς γραμμὰς τὰς ἀγόνους.

Ἡ ἀκτοπλοΐα ὡς εἶνε γνωστὸν εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ φορτώσεις τροφίμων ἐκ Θ)νίκης οὐδέποτε ἠδυνήθη νὰ ἐξυπηρετήση τὴν Χαλκιδικὴν, τὴν στερουμένην λιμένων, ἀφοῦ συνδράζη καὶ προσεγγίσεις ἄλλων λιμένων Καβάλλας κλπ. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ χάση δρομολόγια καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον μὲ τὴν παραμικρὰν θαλασσοταραχὴν δὲν προσεγγίζει εἰς τὰ χωριὰ πρὸς ἐκφόρτωσιν ἀλλὰ κρατεῖ τὰ ἐμπορεύματα διὰ τὸ ἑπόμενον ταξείδι ἢ ἐνεργεῖ μεταφορτώσεις εἰς τὴν Καβάλλαν διὰ τὴν Χαλκιδικήν. Τοῦτο ζημιοῖ τοὺς μικροὺς ἐμπόρους καὶ διὰ τῆς φθορᾶς ποὺ ὑφίστανται μὲ τὴν παραμονὴν τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰς φορτηγίδας καὶ διὰ τὴν καθυστέρησιν καὶ κλοπήν. Παράδειγμα τὸ τελευταῖον χιόνι ἐπείνασε τὴν Ἱερισσόν, Στρατώνιον Στρατονίκην καὶ Σταγειρα καὶ ἂν ἡ ἑταιρία μεταλλείων Στρατονίκης δὲν μοίραζε ἄλευρα οἱ κάτοικοι θὰ ἐστεροῦντο καὶ αὐτοῦ τοῦ ψωμιοῦ ἐξ αἰτίας τῆς μὴ προσεγγίσεως τῶν ἀτμοπλοίων τῆς ἀγόνου γραμμῆς.

Ἡ Χαλκιδικὴ ἔχει ἀνάγκην ἰδιαιτέρας προσοχῆς—ἄλλαι εἶναι αἱ συνθῆκαι—ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς μεγάλου πετρελαιοκινήτου τὸ ὁποῖον νὰ κατέρχεται μέχρι Σταγείρων καὶ ἐπιστρέφει διὰ τῶν ἰδίων λιμένων εἰς Θεσσαλονίκην—διαφορετικὰ ἡ ἐπιχορήγησις 11]2—2 ἑκατομμυρίων ὅσα ἀναλογοῦν διὰ τὴν Χαλκιδικὴν εἶναι ἄσκοπος.

Προτείνω ὅπως διὰ τῆς φιλοξενίας σας συνενοηθῶσιν αἱ ἐνδιαφερόμεναι Κοινότητες συντόμως καὶ ὑποβάλλουν σχετικὸν ὑπόμνημα εἰς τὴν Κυβέρνησιν παρακαλοῦντες νὰ υἱοθετήση τὰς ἀπόψεις των ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ ἔχη καὶ κέρδος διότι ἕνα πετρελαιοκίαητον 150—200 τόννων δὲν φαντάζομαι νὰ ζητήση περισσοτέρας τῶν 500.000 δραχ. ἐπιχορήγησιν ἐτησίως.

Στρατονίκη 26]2]35
Μετὰ τιμῆς
ΧΡ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΠΑΝΤΑ ΝΕΑ!

Γιατί, ψυχή μου, νᾶσαι λυπημένη;
Γιατὶ μαζυ σου θέλεις νὰ πονῶ;
Ποιὰ ἐπιθυμία μεγάλη ἔχεις κρυμμένη;
π' ἀβυσσαλέο ἀνοίγει μέσα σου κενό;

Γιατὶ ζητᾶς καϋμοὺς ν' ἀνακατώνῃς
Ἐκεῖ π' ἀνθοῦνε γέλια καὶ χαρές;
Ἄπληστη, πές μου ἀκόμα τί γυρεύεις,
Ὅταν ἐγὼ σοῦ φέρνω ὅ,τι κι' ἂν θές;

—Θέλω κάτι ἄγνωστο παράξενο καὶ νέο
Κάτι ποὺ ἐσὺ νὰ φέρῃς τὲν μπορεῖς.
—Καὶ τὶ ἔχει ὁ κόσμος, ποῦνε τόσο ὡραῖο,
Ποὺ μόνο, ἐσὺ ψυχή, νὰ ὀνειρευτῆς;

Μόνο ἡ ἀγάπη ποῦνε πάντα νέα,
Κι' ἀγνώστους κόσμους δείχνει στὴν ψυχή!
Κι' ἄλλες ἂν γνώρισα μὰ εἶν' ἡ τελευταία,
Ἀπ' ὅλες πι' ὄμορφη, πιὸ πλάνα, πιὸ τρανή.

ΦΡΟΣΩ ΜΟΥΡΑΝΟ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΟΛΥΧΡΟΥΝ

ΝΑ ΜΑΣ ΠΑΡΑΧΩΡΗΘΟΥΝ ΔΑΣΩΔΕΙΣ

ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΝ

Κ. Διευθυντὰ

Δημοσιεύσατε παρακαλῶ εἰς τὴν ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» τὰ κάτωθι.

Ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητός μας ἀνησυχοῦμεν διὰ τὴν μὴ ἐνέργειαν τῆς παραχωρήσεως τῶν 50 καὶ πλέον στρεμ. καλλιεργησίμων ἀγρῶν εἰς θέσιν «Πουγνάρια Παναγοῦδας» κλπ. διότι κατόπιν αἰτήσεών μας εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν, ὑπουργεῖον Γεωργίας κλπ. διατάχθη ὁ κ. Δασάρχης Πολυγύρου πρὸς ἐπιτόπιον ἐξετασιν τῶν ἀνωτέρω παρανόμως ἐκχερσωμένων ἀγρῶν.

Ὁ κ. Δασάρχης ἀποφάνθη ὅτι συμπληρουμένου τοῦ 1934 ἔτους θέλουσι ἐξαγοραασθῆ παρὰ τῶν κατόχων, οἵτινες ἀνυπομονοῦσι περιμένουσι τὴν ἐξαγορὰν ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν σπορὰν σίτου κλπ., ἀλλ' εἰς μάτην ἀναμένουσι, οὔτε φωνὴ οὔτε ἀκρόασις.

Καὶ ἔτσι καὶ ἐφέτος θὰ ὑποστῶσι οἱ καϋμένοι οἱ γεωργοὶ τὰ προστίμια τοῦ δικαστηρίου διότι θὰ προβοῦν καὶ πάλιν εἰς τὴν διὰ τὴν ἐπανάληψιν καλλιεργείας τῶν ἀνωτέρω ἀγρῶν μὴ ἔχοντες οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν οὔτε στρέμμα ἐσπαρμένου σίτου καὶ ἐὰν καὶ αὐτὰ δὲν σπείρουν τὶ νὰ κάμωμεν πῶς θὰ ζήσουμεν οἱ δυστυχεῖς ἐρωτῶμεν τοὺς κ. κ. ἁρμοδίους.

Δι' ὅλα αὐτὰ

Παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. Βασίλειον Βασιλικὸν βουλευτὴν καὶ Ἀθ. Οἰκονόμου γερουσιαστὴν Χαλκιδικῆς, ἵνα μεριμνήσωσι διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν ἀνωτέρω στρεμμ. διότι δὲν ὑπάρχουσι ἐντὸς ἀπαγορευμένης ζώνης ἀλλὰ εἰς ἀγροὺς πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς ἐκχερσωμένα.

Ἐν Πολυχρόνῳ τῇ 2 2 1935
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότ.
ΖΑΓΚΑΣ

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟ

ΑΙ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΝ

ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΜΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ

ΘΕΣ]ΝΙΚΗ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Πρὸ ἡμερῶν ἐγένετο ἐνταῦθα δημοπρασία πρὸς προμήθειαν 1. 300.000 ὀκάδων ἀσβέστου, παρ δοτέων ἀνὰ 18 500 ἡμερησίως; διὰ τὴν συνέχισιν τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς Ἱερισσοῦ.

Τελευταῖος μειοδότης (δὲν ἔγινε ὅμως τελειωτικὴ κατακύρωσις) ἀνεδείχθη καὶ πάλιν ὁ παλαιὸς ἐργολάβος μηχανικὸς κ. Νέστωρ Πιζάνης, ὅστις ὡς γνωστὸν, εἶχε ἀναλάβει καὶ πέρισυ τὴν πρώτην προμήθειαν ἀσβέστου ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ὀκάδων, μὴ φανεὶς συνεπὴς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του—μὴ παραδόσας δηλαδή, ὡς ὄφειλε, 1.000.000 ὀκάδας ἀσβέστου ἀλλὰ μόνον περὶ τὰς 400.000 ἐνῷ ὑποχρεοῦτο νὰ παραδώσῃ ὁλόκληρον τὴν ὡς ἄνω ποσότητα ἐντὸς 4—5 μηνῶν τὸ βραδύτερον. Ἤδη πλησιάζει ἔτος καὶ ὁ κ. Πιζάνης δὲν παρέδωσε ἀκόμη οὔτε τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ ἀσβέστου (ποὺ διὰ συμβάσεως ἀνέλαβε νὰ προμηθεύσῃ εἰς τοὺς Ἱερισσιώτας) πρὸς μεγίστην καθυστέρησιν καὶ ζημίαν τῆς ἀνοικοδομήσεως.

Τὸ εὐτύχημα εἶναι ὅτι δὲν ἐνεκρίθη ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Πιζάνη προσφερθεῖσα τιμὴ τῆς 1,05 κατ' ὀκὰν καὶ ἔτσι ἡ δημοπρασία θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 20 Μαρτίου. Νομίζομεν ὅτι ἡ ὑπηρεσία σεισμοπαθῶν ἔχει καθῆκον, ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν ἀκόμη, νὰ μὴ δεχθῇ τὸν κ. Πιζάνην ὡς μειοδότη, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν ἐξεπλήρωσε τὰς ἔναντι τῆς ἰδίας ὑπηρεσίας ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις του. Ἔχει μάλιστα ἐπίσης ὑποχρέωσιν ἡ ὑπηρεσία σεισμοπαθῶν νὰ ἀξιώσῃ ἀπὸ τὸν κ. Πιζάνην τὴν ἄμεσον παράδοσιν τῶν ὑπολοιπομένων ὀκάδων ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει τὴν κήρυξιν τούτου ἐκπτώτου καὶ τὴν εἰς βάρος τούτου ἀνάθεσιν εἰς ἄλλον ἐργολάβον τῆς προμηθείας ἀσβέστου.

Οἱ κάτοικοι Ἱερισσοῦ, ὡς πληροφορούμεθα παρεπονέθησαν ἐπανειλημμένως δι' ὅλα αὐτὰ καὶ διὰ τὴν ἀθέτησιν δηλαδὴ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου κ. Πιζάνη καὶ ἐζήτησαν ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ὄχι μόνον νὰ μὴ τὸν δεχθῇ ὡς τελευταῖο μειοδότην, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ὑποχρεώσει, ὡς ἔχει δικαίωμα, νὰ παραδώσῃ ἀμέσως τὴν καθυστερουμένην ποσότητα ἀσβέστου. Τὰ παράπονα ὅμως τῶν Ἱερισσιωτῶν ...διεβιβάσθησαν, φαίνεται εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων ἢ σὲ κάποιο...ἁρμοδιότερο «μέρος».

ΜΕΤΕΤΕΘΗ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓ. ΓΡΑΦ. ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

κ. ΑΛΕΞ. ΓΑΒΑΝΗΣ

Μετατεθεὶς ἀνεχώρησε τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην διὰ τὴν νέαν ἐν Σέρραις θέσιν του ὁ διευθυντὴς τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου Πολυγύρου κ. Ἀλεξ. Γαβάνης.

Ὁ κ. Γαβάνης παραμείνας ἐπ' ἀρκετὸν ἐνταῦθα ἠγαπήθη καὶ ἐξετιμήθη παρὰ πάντων τῶν κατοίκων Πολυγύρου διὰ τὸ πρόσχαρον τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τὴν καλωσύνην του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ ἀμεροληψίαν του ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του.

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Γαβάνη ἀφίνει εἰς τὴν κοινωνίαν Πολυγύρου ἕνα μεγάλο κενόν.

Ἀντὶ τοῦ κ. Γαβάνη μετετέθη ἐκ Σερρῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα Στρατολογικὴν Γραφεῖον ὡς Διευθυντὴς αὐτοῦ ὁ ταγματάρχης κ. Ἀντωνάκης ὅστις ἀφιχθεὶς ἀνέλαβεν ἤδη ὑπηρεσίαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μὴ δυνηθεὶς δυστυχῶς ν' ἀποχαιρετίσω ἰδιαιτέρως ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων μου ἀποχαιρετῶ τούτους εὐχόμενος αὐτοῖς πᾶσιν χαράν.

ΑΛ. ΓΑΒΑΝΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ἀριθμὸς 7281

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Πολυγύρου Ἀριστείδης Ἀνδρέα Τσανάκας.

Δηλοποιῶ ὅτι,

Ἐπισπεύσει τοῦ Βασιλείου Γ. Βασιλειάδου, ἐμπόρου κατοίκου Θεσσαλονίκης, δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου του Φιλίππου Ι. Τσίγγα, κατοίκου Θεσσαλονίκης, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 3558 ἐνυποθήκου δανειστικοῦ συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, Σωτ. Β. Παπαδήμα, α) διὰ κεφάλαιον δραχμὰς 45000. β) διὰ τόκους τούτων μέχρι τῆς ἐπιταγῆς (4 Ἰανουαρίου 1932) δραχμὰς 11700, καὶ γ) δι' ἔξοδα ἐπιταγῆς ἐνγένει δραχμὰς 700 ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμὰς 57400 καὶ ταύτας πάσας νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως, θέλει ἀναγκαστικῶς ἐκπλειστηριασθῆ ἐνώπιόν μου ἤ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν 17 δεκάτην ἑβδόμην Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους 1935 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς ὥρας ἐν Πολυγύρῳ τοῦ Δήμου Πολυγύρου καὶ ἐν τῇ πρὸ τοῦ καφφενείου Ἰωάννου Σφυρῆ, πλατεία, συνήθει τῶν πλειστηριασμῶν τόπῳ μία οἰκία τοῦ προρρηθέντος ὀφειλέτου, κειμένη ἐν Πολυγύρῳ κατὰ τὴν συνοικίαν «Καλαντζίδικα» διώροφος μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν καὶ πέριξ οἰκοπέδου καὶ λοιπῆς περιοχῆς, τῶν ἐν τῇ περιοχῇ δένδρων παντὸς εἴδους, ὅσων καὶ ἂν ὦσιν, παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων ἐν γένει συνορεύουσα μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς γύρωθεν μὲ δρόμον οἰκίαν καὶ περιοχὴν Ἰωάν. Βασιλάκη, Μάνθη Ρόκου, κῆπον Γ. Συργιάννη καὶ οἰκίαν καὶ περιοχὴν Αἰκατ. χήρας Ι. Τσίγγα, ἐκτιμηθεῖσα δὲ κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἀντὶ δραχμῶν 100000. Ἐπὶ τῆς εἰρημένης οἰκίας ὑφίστανται πλὴν τῆς ὑπὲρ τοῦ ἐπισπεύδοντος πρώτης ὑποθήκης καὶ ἕτεραι δύο ἐγγραφαὶ ἤτοι ὑποθήκης ὑπ' ἀριθμὸν δύο ὑπὲρ Νικ. Μήτσιου, κατοίκου Ἀρναίας διὰ δραχμὰς 25500 καὶ προσημείωσις ὑπὲρ Βασίλ. Τσίγγα διὰ δραχμὰς 6000. Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος μετὰ δύο ἀναστολάς, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 217)34 πράξεως τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν ἐπαναλαμβάνεται ἤδη ὅπως πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἀπαίτησίν του ὡς ἄνω μετὰ τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει. Πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸ ποσὸν τῶν 25000 δραχμῶν. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείω προσενεγκόντα, συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριασμα νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως, γενησομένου ἄλλως εἰς βάρος του ἀναπλειστηριασμοῦ. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἔσται τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ πλειστηριάσματος δικαιώματα, καὶ οἱ διάφοροι νόμιμοι φόροι βαρύνουσιν τὸν ὑπερθεματιστήν, ὁ ἐπισπεύδων οὐδεμίαν φέρει εὐθύνην διὰ τὴν ἐλλιπῆ περιγραφὴν τοῦ ἀκινήτου καὶ τὴν διεκδίκησίν του ὑπὸ τρίτων. Ἐγένετο ἡ παροῦσα μου σήμερον τὴν 18ην δεκάτην ὀγδόην Φεβρουαρίου χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους 1935 ἡμέραν Δευτέραν ἐν Πολυγύρῳ καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἀποστόλου Νικολ. Μπακρατσὰ καὶ ὑπογράφεται ὑπ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου πρὸς βεβαίωσιν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πολυγύρου
(Τ.Σ.) ΑΡΙΣΤ. ΤΣΑΝΑΚΑΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 6254 καθ' ὃν τὰ πρὸς τὸ δημόσιον χρέη χρήσεως 1934 ἐπιβαρύνονται ἀπὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου 1935 μὲ τόκον 13ο]ο καὶ πρόσθετα τέλη 10ο]ο συνιστᾶται εἰς τοὺς ὀφειλέτας τοῦ Δημοσίου, ὅπως μέχρι τέλους Μαρτίου ἐ. ἔ. σπεύσωσι καὶ ἐξοφλήσωσι τὰ χρέη των πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συνεπειῶν ὑπερημερίας.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ

ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς Κυριακῆς 3 Μαρτίου καὶ ἐφεξῆς ἑκάστην Κυριακὴν θὰ λαμβάνῃ χώραν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ εἰς ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Οἱ ἔχοντες εἴδη πρὸς πώλησιν καὶ ἀνάγκην διὰ προμηθείας θὰ εὑρίσκουν τιμὰς Θεσσαλονίκης.

Ἡ Κοινότης Ν. Μουδανιῶν θὰ μεριμνήσῃ διὰ πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τὰς συναλλαγὰς τὴν ἄνετον διαμονὴν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν προσερχομένων.

ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις Μακεδονίας διὰ χθεσινοῦ τηλεγραφήματός της πρὸς τὴν ἐνταῦθα Νομαρχίαν γνωρίζει ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διατεθησομένου ἀραβοσίτου ὡρίσθη εἰς δραχ. 4,25 ὀκὰν μετὰ σάκκου παραδοτέου ἐπὶ παραλίας Θεσ]νίκης.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

Ἐτησία συνδρομὴ δραχ. 75

Ἐπιστολαὶ ἐμβάσματα

ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

Πολύγυρον

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν.

Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κ.λ.π. 5 δραχ. κατὰ στίχον.

Πᾶσα δημοσίευσις προπληρώνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΧΑΛΑΣΕΙ!...

Ἂν ξεκινήσουμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅτι κάθε Κράτος εἶναι ἀπὸ ἕνα σπίτι ποὺ στεγάζει κάθε ἔθνος ὡς μία οἰκογένεια, θὰ δοῦμε αἴφνης ὅτι τὰ οἰκογενειακά μας δὲν πᾶνε καθόλου καλά—εἶναι μάλιστα, πάρα πολὺ δυσάρεστα.

Τρίζει πολὺ ἐπικίνδυνα τὸ σπίτι μας. Διότι χρόνια τώρα—*αἰώνας κι' ἀπάνω*—δὲν κάμνουμε τίποτε ἄλλο ὅλοι μαζὶ κι' ὁ καθένας μας χωριστά, παρὰ νὰ ξεχαρβαλώνουμε τὸ σπίτι μας.

Ἀφάνιαστη ἡδονὴ νοιώθουμε ὅλοι μας στὸ ξεθεμέλιωμα τοῦ σπιτιοῦ μας. Κάμνουμε σὰν τὰ μικρὰ παιδάκια ποὺ βασγεστισμένα ἀπὸ τὸ πολυφορο καὶ κουραστικὸ παιγνίδι των ρ χνονται μὲ τὰ μοῦτρα πιὸ πρῶτο νὰ χαλάσει «τὰ σπιτάκια», ποὺ λίγο προτήτερα—τὰ ἴδια αὐτὰ παιδάκια—μὲ ὑπομονὴ καὶ στοργὴ τὰ εἶχαν φκιάσει, τσιρίζοντας χαρούμενα: «ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΧΑΛΑΣΕΙ ΘΑ ΚΑΗ ΤΟ ΣΠΙΤΙ Τ'» (θὰ θυμᾶστε, ἀσφαλῶς, ὅλοι σας τὸ ἡδονικὸ καὶ τραγικὸ μαζὶ αὐτὸ φινάλε τοῦ παιδικοῦ παιγνιδιοῦ).

Ἔτσι ἀπαράλαχτα κάμνουμε καὶ τώρα μεγάλοι γιὰ τὸ μεγάλο μας τὸ σπίτι: *τὸ Ἔθνος μας*. Πέσαμε ὅλοι μας μὲ τὰ μοῦτρα ποιὸς πρῶτος νὰ τὸ χαλάσει. Καὶ νὰ ποὺ κοντεύει νὰ τὸ κατορθώσουμε. Τῶχουμε καταντήσει ἀληθινὸ τσαντῆρι γύψτικο *«ρεμπούμπλικα»* πατημένη καὶ κουρελιασμένη. Συχένεται νὰ τὸ δῇ κανένας.

Τρωγόμαστε ἀναμεταξύ μας σὰν τὰ σκυλιὰ καὶ ἡ γειτονιά μας γελάει μαζί μας. Γελάει ἀλλὰ καὶ καιροφυλακτεῖ ἕτοιμη νὰ μᾶς πετάξει ἔξω ἀπὸ *τὸ σπίτι* ΜΑΣ μὲ τὶς κλωτσιὲς ἅμα πεισθεῖ πὼς αὐτὸ τῆς εἶναι εὔκολο—καὶ θὰ τῆς εἶναι εὔκολο ὅταν ἡμεῖς ἀλληλοφαγωθοῦμε οἱ μισοὶ (καὶ γιὰ κεῖ βαδίζουμε γοργὰ καὶ σίγουρα).

Διαρκῶς καυγάδες, ἀλληλοφαγώματα, σκοτωμοί. Ἀδύνατο νὰ τὰ ταιριάσουμε ἀναμεταξύ μας. Ἀδύνατο ὅλοι μαζὶ κι' ἀγαπημένοι νὰ προσπαθήσουμε νὰ ἐπιδιορθώσουμε τὸ σαραβαλιασμένο σπίτι μας. Ὅλοι μας φρυντίζουμε—κρυφὰ ἢ φανερὰ—νὰ βγάλουμε ἀπὸ τὸ σπίτι μας ἀπὸ μιὰ-δυὸ πέτρες γιὰ νὰ γκρεμιστεῖ, νὰ σωριαστεῖ μιὰ ὥρα ἀρχήτερα. Θαῦμα εἶναι πῶς στάθηκε ὡς τώρα ὄρθιο.

Ὑπερβολικὸς ζῆλος καταστροφῆς εἶναι ὅλη ἡ ζωτικότητά μας. Ἀμιλλώμεθα ποιος νὰ ξεπεράσει τὸν ἄλλον στὸν ὀργασμὸ τοῦ κακοῦ. Ὡς που μιὰ ὥρα δὲν θὰ μείνει πέτρα στὴν πέτρα.

* * *

Εἴχαμε κάποτε μιὰ διεκδικούμενη αὐλὴ μὲ τὸν διπλανό μας, κερδίσαμε δικαστικὴ ἀπόφαση καὶ ἁπλώσαμε νὰ τὴν πάρουμε μιὰ φορά. Καταφέραμε καὶ βάλαμε τὸ πόδι μας πάνω στὴν αὐλὴ αὐτή, κουβαλήσαμε, μάλιστα, ἐκεῖ καὶ κάμποσα πράγματά μας ἀπὸ τὸ παλιὸ νοικοκυριό μας *καὶ στείλαμε καὶ τὰ παιδιά μας νὰ τρέξουν χαρούμενα σ' αὐτή*.

Ἀλλὰ μὲ τὴ διχόνοιά μας τὰ καταφέραμε νὰ φανοῦμε τόσο ἀνάξιοι, ὥστε ὁ παλιὸς αὐθαίρετος κάτοχος τῆς αὐλῆς μας αὐτῆς ἔκαμε μιὰ μέρα γιούρια μᾶς πέταξε ὄξω μὲ τὶς κλωτσές, ἔσφαξε τὰ ἀνύποπτα παιδιά μας καὶ μᾶς πῆρε καὶ ὅλα μας τὰ πράγματα ποὺ εἴχαμε κουβαλήσει ἐκεῖ γιὰ νὰ στήσουμε τὸ νέο νοικοκυριό μας. Ἔτσι μᾶς ξαναπῆρε, ὁριστικῶς αὐτὴ τὴ φορά, τὴν μὲ τόσες θυσίες κερδισθεῖσα ἐκείνη αὐλή μας.

Ἔνα ἀτύχημα, ἐπὶ τέλους, θὰ μοῦ πῆτε, μιὰ συμφορά....

Ἀλλὰ μήπως τὸ πάθημα ἐκεῖνο μᾶς ἔγινε μάθημα; Δὲν βαρυέσαι. Ἐχειροτερέψαμε περισσότερο. Καὶ τώρα πᾶμε φιρί-φιρὶ νὰ ξεκάμουμε μιὰ ὥρα ἀρχήτερα ὅ,τι ἔμεινε, ὅ,τι ἀπὸ καλωσύνη καὶ πονοψυχία μᾶς ἄφησε ὁ γείτονάς μας οἰκοπεδοφάγος.

Εἴμαστε ὅλοι μας χαμένα κορμιά. Ἀλληλοκλεβόμαστε, ἀλληλοφαγωνόμαστε, ἀλληλοσκοτωνόμαστε. Αὐτὴ εἶναι ἡ μοίρα μας, αὐτὸ τὸ ριζικό μας. Καὶ ἡ διεθνὴς ἀστυνομία (κοινωνία) γεμίζει καθημερινῶς τὰ δελτία της μὲ τὰ ρεζελίκια μας.

Ἐγίναμεν αἰσίως παγκόσμιον διασκεδαστικὸν θέατρον-Σωστὸς καραγκιόζης. Καὶ κάθε μέρα ποὺ περνᾶ τὸ πρόγραμμα πλουτίζεται ὅλο καὶ μὲ νέες ἀτραξιόν.

Ἀναστατωμένοι, ξεμαλλιασμένοι, μὴ μποροῦντες νὰ χορτάσουμε οὔτε τὸ ψωμί μας, κυττάζουμε ποιὸς θὰ διευθύνει «τὰ τοῦ υἱκου»,

Καὶ εἴμαστε τόσοι πολλοὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες—τὰ 99)ο τῶν ἑλλήνων—ποὺ κατήντησε σιγὰ-σιγὰ νὰ μὴν ὑπάρχουν πλέον διευθυνόμενοι. Μπᾶτε σκύλλοι ἀλέστε κι' ἀλεστικὰ μὴ δῶστε. Μωρὲ σπίτι μιὰ φορά, νοικοκυριὸ νὰ τὸ χαιρόμαστε. Κράτος ὑποδειγματικὸν πρὸς μίμησιν....

* * *

Τέτοιο σπίτι ἀλλοίμονο. εἶχαν ὀνειρευθεῖ νὰ φκιάσουν οἱ παποῦδες μας, ποὺ μὲ τὸ τουφέκι στὸν ὦμο κουβαλοῦσαν ἕνα-ἕνα τὰ λιθαράκια νὰ τοῦ βάλουν τὰ θεμέλια;

Εἴχαμε κληρονομήσει ἕνα κτῆμα ποὺ τὸ ζήλευε ὁ κόσμος ὁλόκληρος. Ἐπασχίσαμε τόσους αἰῶνες νὰ τὸ ἐξασφαλίσουμε ἀπὸ τοὺς ἅρπαγες καὶ μόλις ἔγινε δικό μας τὸ ρημάξαμε μὲ τὰ ἴδια τὰ χέρια μας.

Τίποτε ἄλλο δὲν σκεφτόμαστε ἀφότου φκιάξαμε—κληρονομήσαμε σωστότερα—τὸ σπιτάκι μας, παρὰ πὼς νὰ τὸ χαλάσουμε.

Καὶ χρόνια τώρα τίποτε ἄλλο δὲν κάμνουμε, ἀπὸ τὸ νὰ μαλώνουμε ποιὸς πρῶτος νὰ τὸ χαλάσει.

Τί εἴδους *«ἰδανικὸ»* εἶναι αὐτό, ὁμολογῶ, ὅτι κάθε φορὰ ποὺ τὸ σκέφτομαι ντραλίζεται τὸ κεφάλι μου.

Βγαίνεις ὄξω ἀπὸ τὸ σπίτι σου καὶ σοῦ *«καλημερίζει»* τὸ πιστόλι τοῦ ἀδελφοῦ σου ἕτοιμο νὰ σοῦ πετάξει τὰ λίγα σου μυαλὰ στὸν ἀέρα γιατί, λέει δὲν κυβερνᾶ τὸν τόπο μας σήμερα ὁ *«Πατέρας τῆς Φυλῆς»*.

Πᾶς στὸ καφενεῖο καὶ σὲ ἀντικρύζουν τόσο ἀγριεμένα τὰ μάτια τῶν φίλων σου, τῶν παλιῶν συμμαθητῶν σου, τῶν συγγενῶν σου, ποὺ θαρρεῖς πῶς βρίσκεσαι στὴ ζούγκλα τῆς Ἀφρικῆς.

Ὅλοι οἱ «ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ ΔΙΣΤΑΜΕΝΟΙ» σου ἀδελφοί, φίλοι, γονεῖς, εἶναι σὰν πληγωμένες τίγρις ἕτοιμες νὰ σὲ ξεσχίσουν νὰ σὲ κατασπαράξουν.

Ἔτσι, ἄθελά σου, σκέφτεσαι ἢ πὼς πρέπει νὰ πάρεις τὰ μάτια σου καὶ νὰ φύγεις μακριὰ ἀπὸ τὸν τόπο αὐτὸ ποὺ κάθε στιγμὴ κινδυνεύεις νὰ σκοτωθεῖς ἀπὸ τὸν πιτέρα σου, τὴ μάνα, σου, τὸν ἀδερφό σου γιατὶ *«ἀντιφρονεῖς» μ' αὐτοὺς «πολιτικῶς»* ἢ πὼς πρέπει ὁ τόπος αὐτὸ νὰ ξαναπέσει στὴ σκλαβιὰ γιὰνὰ ἡσυχάσει πάλι ἀπὸ τὸν ἐμφίλιο σπαραγμό.

Ναὶ αὐτὸ φαίνεται πὼς εἶναι τὸ σωστό: Φαίνεται ὅτι ἐποθήσαμε λίγη σκλαβιά, ἔτσι ἀπὸ ἀτταβισμό.

Δὲν εἴμαστε γιὰ σπίτι, μωρὲ παιδιά, τί τὰ θέλτε. Πρὸς τὶ νὰ κοροϊδευώμαστε, νὰὑποφερουμε,νὰἀλληλοσκοτωνόμαστε. Γι' αὐτὸ μᾶς τῶχουν πάρει τόσες φορές.

Τόσους καιροὺς ποὺ μείναμε σκλαβωμένοι ἢ σκορπισμένοι καὶ πλάνητες στὰ διάφορα φιλόξενα ξενοδοχεῖα τῆς ὑδρογείου, ἡ ἀνθρωπότητα μᾶς λιμπιξόνταν καὶ μᾶς θαύμαζε. Τώρα μᾶς συχαίνονται. Γενήκαμε ὁ περίγελός των.

Δὲν ξαναγυρίζουμε, λέω 'γώ, πάλι πρὸς τὰ 'κεῖ; Ἴσως καὶ ξαναβροῦμε τὸν ἑαυτό μας, τὴν ἡσυχία μας. Τὸ Ἔθνος μας ἀπεδείχθη ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ὅτι εἶναι «ἀείζωον».

Τί τὸ θέλουμε, λοιπόν, τὸ Κράτος, ἀφοῦ μᾶς κάμνει τόσο κακό; Δὲν τὸ χαλοῦμε γιὰ νὰ ἡσυχάσουμε καὶ νὰ θαυματουργήσουμε καὶ πάλι; Ἡ ἔννοια τῆς συγκεντρωμένης οἰκογένειας ἐξυπακούει, κυρίως καὶ ἀποκλειστικῶς τὴν ἡσυχίαν μας. Ἐμεῖς ἔχουμε κατορθώσῃ ὁλωσδιόλου τὸ ἀντίθετο. Ἂϊ στὸ καλό του, λοιπόν, τὸ Κράτος. Γιατὶ νὰ βασανιζόμαστε σὲ ἕνα ἀγῶνα διαρκῆ καὶ τόσον ἀχάριστο; Καλλίτερα σκλαβωμένοι, ἀφοῦ τὸ ΕΘΝΟΣ μας δὲν πρόκειται νὰ πεθάνῃ μὲ τὴ σκλαβιά μας.

Καλλίτερα χωρισμένοι χίλιες φορές. Ἔτσι τοὐλάχιστο ἂν συναντώμαστε μεταξύ μας πουθενὰ τῆς γῆς καμιὰ φορά, θὰ μποροῦμε να ἀγαπιώμαστε. Καὶ ποῦ ξέρεις; Μπορεῖ ὕστερα ἀπὸ δύο-τρεῖς αἰῶνες—ἔστω καὶ χιλιετηρίδες—να μετανιώσουμε, να διδαχτοῦμε καὶ να τὸ ξαναστήσωμε.

Ἐμπρός, λοιπόν, Νεοέλληνες. Ἄς ριχτοῦμε ὅλοι μας μὲ τα μοῦτρα να χαλάσουμε τὸ σπίτι μας. «ΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΧΑΛΑΣΕΙ ΘΑ ΚΑΗ....»

ΔΑΚ. ΣΥΡΓ.

ΗΝΕΑ ΑΝΤΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΥ

Η ΑΤΙΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΡΩΝ ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΤΡΙΔΩΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΠΛΑΣΤΗΡΙΚΩΝ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ. Η ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΟΥ. Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐκδόσεων τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπληροφορήθη ἐν ἐκτάσει καὶ μετ' ἀσυγκρατήτου ἀγανακτήσεως τὴν ἔκρηξιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἐθνοκτόνου Βενιζελοπλαστηρικοῦ κινήματος.

Ἡ νέα αὐτὴ στυγερὰ κατὰ τοῦ ἔθνους συνωμοσία ἐξεδηλώθη περὶ τὴν 7ην ἑσπερινὴν ὥραν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου (1ην Μαρτίου ὡς ἀνεγράφαμεν καὶ εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον μας) κατὰ πρῶτον εἰς τὸν Πολεμικὸν Ναύσταθμον.

Ἡ κυβέρνησις εἶχε ἀπὸ μηνὸς ἤδη σιφεῖς πληροφορίας περὶ τῆς σχεδιαζομένης νέας αὐτῆς ἀντεθνικῆς δράσεως τῶν Βενιζελοπλαστηρικῶν παραγόντων καὶ δι' ἐμπίστων ὀργάνων της τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν παρηκολούθη ὅλας τὰς κινήσεις αὐτῶν.

Οὕτω ἡ κυβέρνησις διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Χλωροῦ εἶχεν ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς παρελθούσης Πέμπτης (28 Φεβρουαρίου) πληροφορίας ὅτι οἱ Βενιζελοπλαστηρικοὶ ἀξιωματικοὶ ἡτοίμαζον κίνημα διὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς, κατόπιν δὲ τούτου ἐγένετο εἰδικὴ σύσκεψις μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Χλωροῦ, Κονδύλη καὶ Χατζηκυριάκου, οἵτινες καθώρισαν τὸν τρόπον ἐνεργείας ἐν περιπτώσει κινήματος.

Ἐπειδὴ ὅμως αἱ πληροφορίαι περὶ κινήματος ἐδίδοντο καθημερινῶς σχεδόν, ἐνομίσθη ὅτι ἐπρόκειτο καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν περὶ τῶν συνήθων τοιούτων διαδόσεων. Πάντως αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ εἶχον ἐντείνει τὴν προσοχὴν των εἰς παρακολούθησιν ὑπόπτων.

Οἱ κινηματίαι ὑπὸ παρακολούθησιν

Τὴν ὅλην κίνησιν παρηκολούθουν συστηματικῶς τὰ ὄργανα τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας, καὶ ὁ διοικητὴς αὐτῆς ἀντισυνταγματάρχης κ. Ζέζας ἐτήρει ἐνήμερον περὶ τῶν τεκταινομένων τὴν Κυβέρνησιν, τὰ ὑπουργεῖα Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Ἀεροπορίας καὶ τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν, ἡ Κυβέρνησις εἶχε λάβει ἐγκαίρως τὰ μέτρα της καὶ εἶχε καταρτισθῆ λεπτομερὲς σχέδιον, συναγερμοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἐτίθετο ἀμέσως εἰς ἐφαρμογὴν ἐν περιπτώσει κινήματος.

Τὰς τελευταίας ἡμέρας, ὅμως, εἶχε παρατηρηθῆ κάποια ὕφεσις εἰς τὰς κινήσεις τῶν συνωμοτῶν καὶ ὁ διοικητὴς τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας κ. Ζέζας, θεωρήσας ἀκριβῶς περισσότερον ὕποπτον αὐτὴν τὴν ἡσυχίαν, ἐπέστησεν ἀκόμη περισσότερον τὴν προσοχὴν τῶν ὑπ' αὐτῶν ὀργάνων. Καθ' ἑκάστην μάλιστα νύκτα, ἀξιωματικοί, ἐπιβαίνοντες μοτοσυκλεττῶν καὶ αὐτοκινήτων, περιείρχοντο τοὺς συνοικισμοὺς ἐφέδρων καὶ ἀποτάκτων ἀξιωματικῶν μήπως ἀντιληφθοῦν ὑπόπτους κινήσεις.

Αἱ πρῶται ὕποπται κινήσεις

Ἐνῶ οὕτως εἶχον τὰ πράγματα τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν (28 Φεβρουαρίου) καὶ περὶ ὥραν 6 1)2 μ. μ. ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπληροφορεῖτο ἐξ ἐγκυρωτάτης πηγῆς ὅτι ὁ βουλευτὴς Πιστολάκης μετέφερε τὴν οἰκογένειάν του καὶ τὴν ἐγκατέστησεν εἰς τὸ μαιευτήριον τῆς Ἕλενας Βενιζέλου «Μαρίκα Ἡλιάδου» διὰ νὰ διανυκτερεύσῃ ἐκεῖ ἀσφαλῆς, οὗτος δὲ ἀπῆλθε.

Τοῦτο, ὡς ἦτο φυσικόν, ἐθεωρήθη πολὺ ὕποπτον καὶ ἐπιβεβαίωνε ὅτι τὸ κίνημα θὰ ἐξερρηγνύετο τὴν ἰδίαν νύκτα.

Τὸ σχέδιον τῶν ἐπαναστατῶν

Τὸ σχέδιον τῶν συνωμοτῶν ἦτο ἀπὸ καιροῦ γνωστὸν εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀστυνομικὰς ἀρχάς. Οἱ ἐπαναστάται θὰ ἐπεχείρουν μὲ κάθε τρόπον νὰ γίνουν κύριοι τοῦ στόλου καὶ τῶν στρατιωτικῶν μονάδων, ἐνῷ ταὐτοχρόνως οἱ τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνης» θὰ ὡπλίζοντο καὶ θὰ ἐνίσχυον τὴν ἐκραγησομένην ἐπανάστασιν. Ἀπὸ καιροῦ εἶχον διανεμηθῆ ὅπλα, φυσίγγια καὶ περίστροφα εἰς τὰ μέλη τοῦ συλλόγου αὐτοῦ, τὴν δὲ ὅλην ἀρχηγίαν τοῦ μέλλοντος νὰ ἐκραγῇ στασιαστικοῦ κινήματος εἶχεν ἀναλάβει ὁ ἀπόστρατος ἀρχιστράτηγος Ἀναστάσιος Παπούλας.

Τὸ κίνημα πρὸς τὴν ἐκδήλωσιν

Ἡ ἔναρξις, λοιπόν, τοῦ κινήματος ἀνεμένετο ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν καὶ ἐλήφθησαν ἔξαιρετικὰ μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐγένετο μία μακρὰ συνεργασία μεταξὺ τοῦ κ. Ζέζα, τοῦ διοικητοῦ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας κ. Κατραμπασᾶ καὶ τοῦ φρουράρχου κ. Μπακοπούλου, εἰς τὴν ὁποίαν βραδύτερον μετέσχε καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Τσαλδάρης.

Συγχρόνως ἡ βενιζελοπλαστηρικὴ κίνησις ἀπεκαλύπτετο καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ὁ ἐκεῖ Γενικὸς Διοικητὴς κ. Περ. Ράλλης ἐπληλεγράφει ὅτι ἐκρήγνυται ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν ἐπαναστατικὸν βενιζελοπλαστηρικὸν κίνημα καὶ ὅτι τὸ κίνημα θὰ ἐξεδηλοῦτο διὰ ταυτοχρόνου καταλήψεως τοῦ στόλου.

Μόλις ἐλήφθη τὸ ἐν λόγῳ τηλεγράφημα, ἐξεδηλώθη συγχρόνως καὶ τὸ κίνημα εἰς τὸν Ναύσταθμον, δι' ἀποπείας καταλήψεως αὐτοῦ ὑπὸ ἀποτάκτων βενιζελοπλαστηρικῶν ἀξιωματικῶν.

Τὴν 6.30' μ. μ. κατῆλθον εἰς τὸν Ναύσταθμον οἱ ἀπόστρατοι πλοίαρχοι Δεμέστιχας, Κολιαλέξης, Χαλκιόπουλος καὶ 15 ἀξιωματικοὶ συνοδευόμενοι ἀπὸ 40 ὁπλισμένους πολίτας καὶ διεπεραιώθησαν διὰ δύο βενζινακάτων εἰς τὸ Πέραμα.

Ἡ κατάληψις τῶν πολεμικῶν

Οὗτοι διὰ τῶν ἐπὶ τῶν πλοίων συνωμοτῶν καιρώθωσαν νὰ καταλάβουν τὰ ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου πολεμικά, τὸ θωρηκτὸν «Ἀβέρωφ», τὸ εὔδρομον «Ἕλλη» ἕξ ἀντιτορπιλλὰ καὶ δύο ὑποβρύχια.

Οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων μεμυημένοι ἀξιωματικοὶ ἠχμαλώτησαν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στόλου κ. Ρουσὲν καὶ ἄλλους πιστοὺς εἰς τὴν κυβέρνησιν ἀξιωματικούς, τοὺς ὁποίους κατέλαβον ἀπροόπτως.

Ὀλίγον βραδύτερον ἐτραυματίσθη θανασίμως ἀπὸ τοὺς ἐπαναστάτας ὁ ἀρχιεπιστολεὺς Σιῶκος διότι δὲν προσεχώρει εἰς τὸ κίνημα.

Μετὰ πάροδον ὀλίγων ὡρῶν τὸ πρῶτον αὐτὸ θῦμα τῶν δολοφόνων ὑπέκυψεν εἰς τὰ τραύματά του. Ἡ κηδεία του ἔγινε δημοσία δαπάνη καὶ ἦτο παλαϊκὸν προσκύνημα.

Ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν πόλιν Ἀθηνῶν

Εἰς τὸ Πρότυπον Τάγμα

Τσυτοχρόνως μὲ τὴν ἔκρηξιν τοῦ κινήματος τοῦ Ναυστάθμου ἐξερράγει τὸ κίνημα καὶ εἰς τὸ Πρότυπον Τάγμα. Τοῦτο ἔλαβε χώραν ὡς ἑξῆς:

Περὶ ὥραν 7 μ. μ. ὁ συνταγματάρχης Σαράφης, ἐπιτελάρχης τῆς Β' στρατιωτικῆς περιφερείας, ὁ ἀντισυνταγματάρχης Στεφανᾶκος τῆς Ἀκαδημίας πολέμου, ὁ ἀντισυνταγματάρχης Τσιγάντες, ὁ ἀπότακτος ταγματάρχης Χατζησταῦρος, ὁ λοχαγὸς Παπαμαντέλλος καί τινες ἄλλοι πολῖται μετὰ μελῶν τινων τῆς Δημοκρατικῆς Ἀμύνης μετέβησαν εἰς τὸ Τάγμα καὶ διέταξαν τὸν φρουρὸν νὰ τοὺς ἀνοίξῃ τὴν θύραν.

Ὁ τελευταῖος μὴ γνωρίζων αὐτοὺς ἠρνήθη, ἀλλ' ὁ λοχαγὸς Τριανταφυλλίδης, ἀξιωματικὸς τῆς ὑπηρεσίας τὴν ὥραν ἐκείνην καὶ μεμυημένος εἰς τὸ κίνημα διέταξε τὸν φρουρὸν νὰ τοὺς ἀφήσῃ τὰ περάσουν.

Οἱ ἐπαναστάται εἰσελθόντες διεσκορπίσθησαν εἰς διάφορα διαμερίσματα, ἐνῶ ὁ Τριανταφυλλίδης συνεκέντρωσε τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς εἶπε, ὅτι ἐκηρύχθη ὑπὸ τὸν Πλαστήραν κίνημα, τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησε τοὺς ἐκάλεσε νὰ ζητοκραυγάσουν ὑπὲρ τοῦ φυγάδος. Ἐλάχιστοι εὔζωνοι ἀπήντησαν ζητωκραυγάζοντες, οἱ δὲ στασιασταὶ διὰ νὰ τοὺς δελεάσουν τοὺς προσέφεραν ἀφθόνως τσιγάρα καὶ χρήματα.

Οἱ περισσότεροι εὔζωνοι δὲν ἐδέχθησαν τὰ προσφερθέντα ζητήσαντες τοὺς ἀξιωματικούς των

Οἱ ἐπαναστάται ἐζήτησαν τότε νὰ τοὺς τρομοκρατήσουν, ἀλλ' οἱ εὔζωνοι ἐξηγέρθησαν καὶ προσεπάθησαν νὰ ἐκδιώξουν τοὺς στασιαστάς. Δὲν τὸ κατώρθωσαν ὅμως.

Εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων

Ἐπίσης οἱ ἐπαναστάται μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν λοχαγὸν Σκαναβὴν κατέλαβον περὶ τὴν 7.10' μ. μ. ὥραν τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, ἐξαναγκάσαντες τοὺς ἀξιωματικοὺς αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν περιστρόφων των νὰ ἐγκλεισθοῦν στὸ πειθαρχεῖον τῆς Σχολῆς.

Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς ἐξεγερθέντες ἐξεδίωξαν κακὴν κακῶς τοὺς θρασυδείλους στασιαστάς.

Τὰ μέτρα τῶν Ἀρχῶν

Μετὰ τὰς πρώτας πληροφορίας περὶ ἐκρήξεως κινήματος ὁ διευθυντὴς τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας ἀντισυνταγματάρχης κ. Ζέζας ἔθεσεν ὅλην τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ συγχρόνως εἰδοποίησε τηλεφωνικῶς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κ. Χατζηκυριάκον καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλην. Ὁ κ. Χατζηκυριάκος προσεπάθησε νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸν Ναύσταθμον ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον, διότι οἱ ἐπαναστᾶται εἶχον ἀποκόψῃ τὰ συνδέοντα αὐτὸν τηλεφωνικὰ σύρματα.

Γενικὴ Ἐπιφυλακὴ

Ὁ κ. Κονδύλης ἔσπευσε νὰ θέσῃ ὅλην τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν ἐν ἐπιλακῇ καὶ ἐκήρυξε συναγερμόν. Ἀπὸ τὴν ταράτσαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἐξεπέμφθη σῆμα διὰ πυραύλων (μὲ ρουκέτες) ἀμέσως τὸ πυροβολεῖον Λυκαβητοῦ ἤρχισε νὰ βάλλῃ ἀσφαίρους βολάς

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Ἁγ. Μάμαντος προκυρήσει μυστικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν θεμελίων τοῦ ἀνεγερθησομένου νέου 2ταξίου διδακτηρίου Ἁγίου Μάμαντος τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Χαλκιδικῆς.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἁγίῳ Μάμαντι καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου τὴν 17ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1935 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12 π. μ.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τῶν ὅρων ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτικῆς Ἐκπαιδευσεως Πολύγυρος καὶ ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου Ἁγίου Μάμαντος ὅπου εἶναι κατατεθειμένοι οἱ ὅροι τῆς προκηρύξεως.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐφ.
ὁ ἀναπληρωτὴς
ΑΓΓ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΜΟΙΡΑΡΧΩΝ

Κατὰ τὰς τελευταίως γενομένας προαγωγὰς ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς προήχθησαν ἀπὸ τὸν βαθμὸν τοῦ μοιράρχου εἰς τὸν τοῦ ταγματάρχου καὶ οἱ ἐνταῦθα ὑπηρετοῦνταις ἀξιωματικοὶ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς κ. κ. Ν. Ἡρακλόπουλος Διοικητὴς καὶ Π. Μπελιγράτης ὑπεπιστὴς τῆς Διοικήσεως.

Ἐπίσης εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν προήχθησαν καὶ οἱ μοιραρχοι Ἀλεξάκης διοικητὴς τμήματος Χωροφυλακῆς Ἀρναίας καὶ ὀτέωςὑπασπιστὴς τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς κ. Πανίτσας.

Ἡ «Φωνὴ» τοὺς προαχθέντας τούτους φίλους ἀξιωματικοὺς συγχαίρει ἐγκαρδίως, εὐχομένη ἅμα αὐτοῖς καὶ εἰς ἀνώτερα.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΝΕΑ ΑΝΤΕΘΝΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΙΣΜΟΥ

Η ΑΤΙΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΡΩΝ ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΤΡΙΔΩΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΠΛΑΣΤΗΡΙΚΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

διὰ νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἀξιωματικοὺς νὰ σπεύσουν νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὰ σώματά των. Ἀμέσως ὁ κόσμος ὁ εὑρισκόμενος εἰς τὰ κέντρα, συνεταράχθη, ἀπὸ στόματος δὲ εἰς στόμα μετεδίδετο ἡ πληροφορία, ὅτι ἐξερράγη ἐπαναστατικὸν κίνημα, ἐκυκλοφόρουν δὲ τερατώδεις διαδόσεις. ἐνῶ οἱ κανονιοβολισμοὶ ἐξηκολούθουν καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ἔσπευδον μὲ τὰ αὐτοκίνητα νὰ μεταβοῦν εἰς τὰ σώματά των καὶ νὰ ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν.

Ὁ διευθυτὴς τῆς Εἰδικῆς Ἀσφαλείας κ. Ζέζας, συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ καιροῦ ὑφιστάμενον σχέδιον ἀμύνης, παρέταξε τὰ ὁπλοπολυβόλα πρὸ τῶν γραφείων τῆς διευθύνσεως ἐνῶ ἀπέστειλεν ἰσχυρὰν δύναμιν καὶ κατέλαβε τὸ τηλεγραφεῖον καὶ ταχυδρομεῖον διὰ νὰ μὴ καταλάβουν αὐτὰ οἱ ἐπανασιᾶται.

Αἱ ἐνέργειαι τῆς Κυβερνήσεως

Εὐθὺς ὡς ἐξεδηλώθη τὸ κίνημα κατέφθασαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν οἱ ὑπουργοὶ τῆς Συγκοινωνίας κ. Π. Ράλλης τῆς Ἀεροπορίας κ. Σχινᾶς τῶν Ναυτικῶν κ. Χατζηκυριάκος καὶ κατόπιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅστις καὶ ἐνέκρινε ἀπολύτως τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ληφθέντα μέτρα ἐξουσιοδοτήσας τὸν κ. Κονδύλη ὅπως ἐν λευκῷ ἐνεργήσῃ κάμνων ἐν ἀνάγκῃ χρῆσιν τῶν πλέον αὐστηρῶν μέτρων.

Ὀλίγον ἀργότερον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἶχεν συγκεντρωθῆ καὶ οἱ ἀντιστράτηγοι, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἐξησφαλίζετο ἡ ἄμεσος τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία μὲ τὸν διοικητὴν του Γ. Σώματος Στρατοῦ Θ)νίκης κ. Παναγιωτάκον. Τόσον ὁ κ. Παναγιωτάκος ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ διοικηταὶ Σωμάτων κληθέντες τηλεφωνικῶς, ἐβεβαίουν ὅτι αἱ φρουραί των ἐπειθάρχουν καὶ ὅτι ἀπόλυτος τάξις ἐπικρατεῖ

Ἐπίσης ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπέστειλε διὰ τοῦ ἀσυρμάτου διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας ἀνήγγειλεν ὅτι οἱ στασιασταὶ ἐκηρύχθησαν ἐκτὸς νόμου καὶ τὰ στασιάσαντα πλοῖα πειρατικά, ἐκάλει δὲ τοὺς νοματαγεῖς ἀξιωματικοὺς καὶ τὰ πληρώματα ὅπως συλλάβουν τοὺς ἐπαναστάτας καὶ παραδώσουν τὰ ὅπλα πρὸς ἀποφυγὴν ἀσκόπου αἱματοχυσίας.

Ὀλίγον μετὰ τὸ μεσονύκτιον τῆς Παρασκευῆς (1 Μαρτίου) διεβιβάσθη ραδιοτηλεγραφικῶς προκήρυξις τῆς κυβερνήσεως πρὸς τὰ πληρώματα τῶν στασιασάντων πλοίων Αὕτη φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν κ. κ. ὑπουργῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας, ἀνέφερεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι παντοῦ κυρία τῆς καταστάσεως καὶ συνίστα εἰς τὰ πληρώματα νὰ ὑψώσουν λευκὴν σημαίαν καὶ νὰ ὁδηγήσουν τὰ πλοῖα εἰς τὸν Ναύσταθμον διότι τὰ κυβερνητικὰ βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα ἔχουν διαταγὴν νὰ βομβαρδίσουν τὰ πλοῖα ἀνηλεῶς.

Ὡσαύτως ἐλήφθησαν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς φρούρησιν τῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν ξένων Πρεσβειῶν.

Τέλος ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπηύθυνε διάγελμα πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν λαὸν τοῦ ὁποίου τὸ πλῆρες κείμενον δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην τῆς ἐφημερίδος μας.

Βραδύτερον ἐκηρύχθη καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ὁ στρατιωτικὸς νόμος.

Ἡ αἱματηρὰ μάχη εἰς τὸ πρότυπον τάγμα

Διὰ τὴν καταστολὴν τοῦ κινήματος εἰς τὸ πρότυπον τάγμα ἐστάλη ἀμέσως ἐπὶ τόπου ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν κ. Κονδύλη, ὁ συνταγματάρχης κ. Τρεπεκλῆς, μὲ τρία ἄρματα μάχης ὑπὸ τὸν ταγματάρχην κ. Κουσίνταν, τὴν πρότυπον πυροβολαρχίαν ὑπὸ τὸν λοχαγὸν κ. Κουρούκλην καὶ ἕνα λόχον ὑπὸ τὸν ἀντισυνταγματάρχην κ. Λαμπράκην.

Μετὰ ὀλιγόωρον βομβαρδισμὸν τὸ στασιάσαν Πρότυπον Τάγμα ἀνεκατελήφθη ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ.

Οὕτω κατεστάλει πάραυτα καὶ ἐν τῇ γενέσει του τὸ ἄτιμον καὶ ἀντεθνικὸν βενιζελικὸν κίνημα. Ἔμεινε μόνον ὁ στόλος ὅστις κατευθύνθη εἰς Κρήτην.

Κατ' αὐτοῦ ἀπεστάλησαν βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα, ἅτινα καὶ ἐπέφεραν μεγάλας ζημίας εἰς τὸν «Ἀβέρωφ».

Ὁ στασιάσας στόλος φθάσας εἰς Κρήτην ἠγκυροβόλησεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σούδας.

Ὁ Βενιζέλος ἀρχηγὸς τοῦ κινήματος

Ὁ παράφρων καὶ κακοῦργος γέρων τῆς Χαλέπας, ὁ πολλάκις ἐγκληματίσας κατὰ τοῦ Ἔθνους ὁ παρασκευάσας καὶ τὸ νέον αὐτὸ κατὰ τῆς Πατρίδος πλῆγμα, ἐτέθη ἀμέσως ἐπὶ κεφαλῆς τῶν στασιαστῶν διότι, λέγει, ἡ κυβέρνησις..... παρεβίασε τὸ Σύνταγμα κηρύττουσα τὸν Στρατιωτικὸν Νόμον.

Προῆλθε δὲ ὁ ἡλίθιος καὶ ἐγκληματίας Βενιζέλος καὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν προκηρύξεων πρὸς τὸν λαὸν τῆς Κρήτης.

Ὁ ἀσύρματος τοῦ Βοτανικοῦ συνέλαβε κροχθὲς τὸ κάτωθι ραδιοτηλεγράφημα τοῦ Βενιζέλου πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἐπαναστατῶν:

«Ἐκ Χανίων
Ναύαρχον Δεμέστιχαν
Πλοίαρχον Κολιαλέξην
«Ἀβέρωφ»

»Κατὰ τηλ)μα ἐξ Ἀθηνῶν, αὐλόδουλος Κυβέρνησις δὲν περιωρίσθη εἰς ἐπιστράτευσιν ἡλικιῶν ναυτικοῦ ἀλλὰ ἐπιστράτευσε τρεῖς ἡλικίας στρατοῦ ξηρᾶς. Οὕτω ἡ ἐπανάστασις, ἡ ὁποία ἀρχικῶς εἶχε χαρακτήρα καθαρῶς στρατιωτικόν, μεταβάλλεται εἰς γενικὴν σύγκρουσιν τῶν δύο πολιτικῶν κόσμων τῆς χώρας. Κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν τῆς μεγίλης κρίσεως, δὲν νομίζω, ὅτι δικαιοῦμαι νὰ ἀρνηθῶ περαιτέρω τὴν πρόσκλησίν σας ὅπως ἤγηθῶ προσωπικῶς τοῦ ἀγῶνος μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι τοῦτο ἀνταποκρίνεται εἰς ζωηρὰν ἐπιθυμίαν ὄχι μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ στρατοῦ καὶ γενικώτερον δημοκρατικοῦ κόσμου. Θὰ μείνω εἰς Κρήτην ἐπὶ πενθήμερον πρὸς τακτοποίησιν ἐδῶ καταστάσεως, μεθ' ὃ θὰ ζητήσω μοῦ ἀποστείλετε πλοῖον πρὸς μεταφοράν μου εἰς Καβάλλαν ἢ Θεσσαλονίκην.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ»

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὀλίγοι παράφρονες ἐπανεστάτησαν ἐναντίον τῆς νομίμου Κυβερνήσεως τῆς Χώρας.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Χώρας διὰ τῶν ἐνόπλων δυνάμεών της, μετὰ ἀφοσιώσεως ἀγωνισθεῖσα κατέστειλε τὴν ἀντεθνικὴν ἀπόπειραν καὶ εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου κυρία τῆς καταστάσεως. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δύναται νὰ εἶναι ἀπολύτως ἥσυχος. Ἡ Κυβέρνησις καταβαλοῦσα κάθε προσπάθειαν διὰ τὴν συγκράτησιν τῆς ἀντιδράσεως ἐπὶ δύο ἔτη, εὑρίσκεται ἤδη ἠναγκασμένη νὰ στρέψῃ τὸν γρόνθον της κατὰ τῶν ταραξιῶν καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ ἐσαεὶ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἡσυχίαν τῶν ἑλλήνων πολιτῶν.

Καθῆκον ἔχομεν ν' ἀποδώσωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον πρὸς τοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίας τοῦ ἀγῶνος τούτου ὡς καὶ πρὸς τὰς ἁπάσας ἐνόπλους δυνάμεις τῆς Χώρας. Ἡ Ἐθνικὴ εὐγνωμοσύνη στρέφεται πρὸς αὐτοὺς ἀμέριστος

ΠΑΝ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ
Πρόεδρος Κυβερνήσεως

ΝΕΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Κατόπιν τηλεγραφικῆς διαταγῆς τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Μακεδονίας μετετέθησαν ἐκ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς οἱ νεοπροαχθέντες ταγματάρχαι κ. κ. Ἡρακλόπουλος εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καὶ Μπελεγράτης εἰς Ἄμφισσαν.

Τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς ἀνέλαβεν ὁ ἀφιχθεὶς χθὲς ἐξ Ἀθηνῶν ταγματάρχης κ. Δοῦμας.

Η ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ Δ' ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ταυτοχρόνως σχεδὸν μὲ τὴν ἔκρηξιν τοῦ στασιαστικοῦ κινήματος εἰς τὸν Πολεμικὸν Ναύσταθμον, ἐπανεστάτησε καὶ τὸ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Καμμένον Δ' Σῶμα Στρατοῦ Καβάλλας πλὴν τῆς Μεραρχίας Κομοτινῆς ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Γυαλίστραν.

Οἱ ἐπαναστάται κατέλαβον τὰς Σέρρας καὶ ἐπεχείρησαν νὰ κατέλθουν πρὸς τὴν Θεσ)νίκην, ἀνεχαιτίσθησαν ὅμως ἀπὸ τὴν Ταξιαρχίαν ἱππικοῦ τοῦ κ. Ἰωαννίδου.

Οὕτω ἡ ἐπανάστασις των καθηλώθη εἰς τὸν Σρυμώνα (Σέρρας, Δράμαν, Καβάλλον, Ξάνθην.)

Ἡ κυβέρνησις δὲν ἐχρονοτρίβησε οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον. Ἀμέσως ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης κατέφθασεν ἀεροπορικῶς εἰς Θεσ)νίκην καὶ ἀνέλαβε αὐτοπροσώπως τὴν ἀρχηγίαν τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων.

Μερικὴ ἐπιστράτευσις

Ἡ κυβέρνησις πρὸς ταχυτέραν πάταξιν τῶν παραφρόνων ἀνταρτῶν διέταξε μερικὴν ἐπιστράτευσιν εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τοῦ κράτους Ἐπίσης ἐδέχθη τὴν κατάταξιν ἐθελοντῶν.

Μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἔσπευσαν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Πατρίδος οἱ Ἕλληνες πολῖται, τόσον οἱ ἐπιστρατευόμενοι ὅσον καὶ οἱ ἐθελονταί.

Ἀμέσως συνεκεντρώθη εἰς Παλαιὰν Ἑλλάδαν στρατὸς ἐκ 50.000 αἵτινες καὶ κατέφθασαν ἀμέσως εἰς τὸ «Μέτωπον».

Ἡ Χαλκιδικὴ δὲν ὑστέρησε ποσῶς εἰς προθυμίαν. Τὰ ἐπιταχθέντα αὐτοκίνητα δὲν ἐπρόφθανον νὰ μεταφέρουν τοὺς στρατευομένους καὶ τοὺς ἐθελοντὰς ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς Χαλκιδικῆς.

Ὁ Δήμαρχος Πολυγύρου κ. Ἰ. Κότσιανος κάθιδρος, παρ' ὅλην τὴν τρομερὰν κακοκαιρίαν, ἔτρεχεν καὶ ἐτακτοποίει τὰ «χαρτιὰ» τῶν ἐπιστράτων καὶ τῶν ἐθελοντῶν καὶ συνώδευεν καὶ ὁ ἴδιος αὐτοὺς μέχρι Θεσσαλονίκης.

Καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ βουλευτὴς κ. Βασ. Βασιλικοῦ ἔσπευσε ἀπὸ τοὺς πρώτους νὰ καταταγῆ ἐθελοντής.

Τὰ ὀλίγα αὐτὰ φθάνουν, νομίζομεν διὰ νὰ δείξουν τὴν προθυμίαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν μὲ τὸν ὁποῖον ἔσπευσαν οἱ Χαλκιδικεῖς νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν κινδυνεύουσαν πατρίδα.

Ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπεδοκίμασεν μετὰ βδελυγμίας τὸ παράφρον κίνημα.

Δὲν ἔμεινε ἕλλην λαϊκὸς ἢ βενιζελικός, ἐργάτης, ὑπάλληλος, σωματεῖον, ὀργάνωσις σύνδεσμος ὁ ὁποῖος νὰ μὴ ἐκδηλώσῃ τὸν ἀποτροπιασμόν του, τὴν διαμαρτυρίαν του καὶ τὴν κατάραν του διὰ τὸ ἄτιμον κατὰ τοῦ ἔθνους κίνημα τῶν προδοτῶν, ὅλος ὁ τίμιος ἑλληνικὸς λαὸς ἔσπευσεν νὰ ἀποδοκιμάσῃ διὰ τηλεγραφημάτων, ψηφισμάτων, ἐπιτροπῶν, δηλώσεων κλπ τὸ ἄτιμον κατὰ τῆς πατρίδος κίνημα.

Ἡ σύσσωμος ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ αὐτὴ διαμαρτυρία ἀποτελεῖ, ἀσφαλῶς, τὴν καλυτέραν ἐνίσχυσιν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν πάταξιν τῆς ἀνταρσίας.

Καὶ ὁ ξένος τύπος ἀποδοκιμάζει τὸ κίνημα

Ὄχι μόνον σύσσωμος ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπεδοκίμασε μετ' ἀγανακτήσεως καὶ ἀποτροπιασμοῦ τὸ ἐθνοκτόνον βενιζελικὸν κίνημα ἀλλὰ καὶ ὅλος ὁ Εὐρωπαϊκὸς τύπος τὸ ἐστιγμάτισε μετὰ βδελυγμίας.

Καὶ ὁ Πλαστήρας ἀποδοκιμάζει

Καὶ ὁ ἀρχιεπαναστάτης Πλαστήρας τὸ δεξὶ χέρι τοῦ Βενιζέλου ἀπεδοκίμασε τὸ κίνημα ὡς γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς Γαλλικῆς ἐφημερίδος, ὅστις ἔλαβεν ἀνταπόκρισιν ἀπὸ τὸν «δικτάτορα μιᾶς ἡμέρας» εἰς τὰς Κάννας.

Ἡ ἀνταρσία θὰ παταχθῆ ἀμειλίκτως καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων

Ἡ κυβέρνησις ἔχει τὴν ἀπόφασιν νὰ πατάξῃ ἀμειλίκτως καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων τὴν ἄτιμον καὶ ἐθνοκτόνον ἀνταρσίαν μὴ φειδομένη οὐδενὸς ἐπαναστάτου.

Δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου θὰ κατάσχῃ ὅλας τὰς περιουσίας (κινητὰς καὶ ἀκινήτους) τῶν ἐπαναστατῶν. Ἐπίσης κατ' αὐτὰς θὰ λειτουργήσουν τὰ στρατοδικεῖα.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ διωχθοῦν ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ

Ἐναντίον τῶν συλληφθέντων πολιτικῶν ἀρχηγῶν Παπαναστασίου, Μυλωνά, Σοφούλη, καθῶς καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἵτινες σιωπηρῶς ἐπεδοκίμασαν τὸ κίνημα καὶ τῶν ὁποίων ἡ σύλληψις δὲν ἐπετεύχθη πρὸς τὸ παρὸν, θὰ ἀπαγγελθῇ κατηγορία ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ.

Ἡ ἐπίθεσις κατὰ τῶν ἀνταρτῶν ἀνεβλήθη λόγῳ κακοκαιρίας

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν κυβερνητικῶν στρατευμάτων στρατηγὸς κ. Κονδύλης ἀνεκοίνωσε προχθὲς πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅτι: «ζήτημα ἐκκαθαρίσεως χώρας ἐκ μιάσματος Βενιζελικῶν ἀνταρτῶν ἀπεβεῖ καθαρῶς ζήτημα καιροῦ. Μόλις ὁ καιρὸς βελτιωθῇ θὰ προχωρήσωμεν πρὸς διάλυσιν ἐπαναστατῶν.»

ΠΤΩΣΙΣ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΒΡΑΣΤΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην περὶ ὥραν 2 μ. μ. εἶχον ἐξορμήσει ἐκ τῆς βάσεως Σέδες δέκα ἀεροπλάνα πρὸς κατόπτευσιν τοῦ κόλπου Καβάλλας διὰ τὰς τυχὸν κινήσεις τοῦ ἐπαναστατικοῦ στόλου.

Ἐξ αὐτῶν τὸ ἓν τύπου «Μπρεγκέ», λόγῳ βλάβης τῆς μηχανῆς του, κατέπεσεν παρὰ τὴν θέσιν «Ἅγιος Γιάννης» Βραστῶν.

Οἱ ἐπιβέποντες αὐτοῦ ἀεροπόροι κ. κ. Ἰωάν. Ἀϊδίνης ὑποσμηναγὸς καὶ Δρόσος Σακελαρίδης ἀνθυποσμηναγὸς ἐρρίφθησαν δι' ἀλεξιπτώτων εἰς τὸ κενὸν ἐξ ὕψους μόλις 200 μέτρων.

Οὐδεὶς τῶν γενναίων τούτων ἀεροπόρων ἔπαθε τίποτε, ἐκ τῶν ἐλαχίστων μωλώπων ἃς ὑπέστει δέξ αὐτῶν κ. Σακελαρίδης. Καὶ τὸ ἀεροπλάνον δὲν ὑπέστει σπουδαίας βλάβας.

Παρὰ τῶν κατοίκων Ταξιάρχου εἰδοποιήθησαν ἀμέσως αἱ ἀρχαὶ αἵτινας ἔσπευσαν ἐπὶ τόπου.

Οἱ καταπεσόντες ἀεροπόροι μετεφέρθησαν εἰς Βραστὰ ὅπου καὶ διενυκτέρευσαν.

Τὴν ἑπομένην ὁ ὑποσμηναγὸς κ. Ἀϊδίνης ἦλθεν ἐνταῦθα, τοῦ κ. Σακελλαρίου παραμείναντος εἰς Βραστὰ πρὸς συλλογὴν τῶν μηχανημάτων τοῦ ἀεροπλάνου.

Ὁ κ. Ἀϊδίνης μᾶς ἀφηγήθη τὰς τραγικὰς στιγμὰς τῆς πτώσεώς των. Τὸ ἀλεξίπτωτον του ἤνοιξεν μόλις περὶ τὰ 30 μέτρα ἄνωθεν τοῦ ἐδάφους καὶ πίπτον ἐκρεμάσθη ἀπὸ ἕνα δένδρον.

Μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι οὔτε ὁ ἕτερος συνάδελφός του ἔπαθε τίποτε, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ μηχανή. Βλάβας ὑπέστησαν μόνον τὰ πτερύγια τοῦ ἀεροπλάνου. «Θαῦμα μᾶς εἶπε ὁ κ. Ἀϊδίνης, εἶναι πῶς κατὰ τὴν πτῶσιν δὲν ἐξερράγησαν αἱ ἐντὸς τοῦ ἀεροπλάνου βόμβαι ὁπότε ἡ καταστροφὴ καὶ τοῦ ἀεροπλάνου καὶ ἡμῶν θὰ ἦτο βεβαία.»

Ὁ κ. Ἀϊδίνης περὶ τὴν 3 μ. μ. τῆς Παρασκευῆς ἀνεχώρησε διὰ Θ)νίκην.

Ο ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ ΒΑΛΤΗΣ κ. Π. ΣΠΑΝΔΑΓΟΣ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

Φίλε κ. Διευθυντὰ

Ἐὰν ὁ ἐκ τῆς γενετήρας μου Κρήτης Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἐνίσχυσεν ὁπωσδήποτε τὸ προδοτικὸν κίνημα ὅπερ ἔπληξεν ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα μας, σκεπτόμενος ὡς ἕλλην, ρίπτω πρῶτος τὸν ἀναθεματικὸν λίθον τασσόμενος ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὸ πλευρὸν τῆς ἐθνικῆς Κυβερνήσεως.

Βάλτα 5]3]35
Π. ΣΠΑΝΔΑΓΟΣ

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ

Δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Θεόδωρος Φωτόπουλος, δασικὸς, τὴν 16ην Μαρτίου τῶν Ἁγ. Θεοδώρων.

ΠΡΟΗΧΘΗ ΕΙΣ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΝ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ

Ἡ κυβέρνησις ἐκτιμῶσα τὴν κεραυνοβόλον δρᾶσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Γ. Κονδύλη πρὸς καταστολὴν τῆς ἀνταρσίας προήγαγε τοῦτον ἀπὸ τὸν βαθμὸν τοῦ στρατηγοῦ εἰς τὸν τοῦ ἀντιστρατήγου.

Ο ΑΡΧΙΣΤΑΣΙΑΣΤΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΘΕΙΣ ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ 8.— Ὁ ἀσύρματος ξένου σκάφους, ὡς ἀνεκοινώθη συνέλαβε ραδιογράφημα δι' οὗ ἠγγείλετο ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τῶν παραφρόνων στασιαστῶν Βενιζέλος τραυματισθεὶς σοβαρῶς μεταφέρεται δι' ἀντιτορπιλικοῦ εἰς Ἀλεξάνδρειαν.